

laens Stigning noget, men alt for svagt; den tager efter vor Opfattelse alt for lemfældigt paa de store Skatteydere og lægger alt for tunge Byrder paa de smaa. Det er i øvrigt interessant, hvad ogsaa den ærede Ordfører (Jørgen Jensen) omtalte, at se, hvorledes ved denne Revision af Indkomst- og Formueskattens Skala den Militærskat, som i 1909 blev paalagt, ganske vist ikke bliver afskaffet, men fuldstændig udvisket; den glider ind i hele Systemet, saaledes at man ikke længere med nogen Ret kan sige, saaledes som det blev sagt i 1909, at det var de velstillede Dele af Befolkningen, som gennem de 3 Mill. Kr.s Forøgelse kom til at bære de nye Militærbyrder. Det var et Løfte, som den Gang blev givet, men dette Løfte er gennem den Maade, hvorpaa Revisionen nu finder Sted, i Virkeligheden ude af Verden. Regeringsforslaget, ogsaa i den svagt omarbejdede Skikkelse, hvori det nu vil komme til at foreligge, lægger altsaa efter vor Opfattelse uforholdsmæssig tunge Byrder paa Småfolk og tager uforholdsmæssig let paa de velstillede og navnlig paa de store Formuebesiddere. Det har været vor Opgave at opstille helt nye Sæts for baade Formue- og Indkomstkatten, Sæts, som, hvis de blive vedtagne, ville give hele Loven en ganske anden og vel at mærke ganske anderledes retfærdig og i social Henseende ganske anderledes forsvarlig Karakter. Vi have i vor Betænkning ret udførligt søgt at karakterisere de Ændringsforslag, vi i saa Henseende have stillet, og vi have opstillet en Række talmæssige Eksempler; der kunne belyse dette Spørgsmaal, saa jeg vil om denne Side af Sagen kunne fatte mig nogenlunde kort.

Det er tre forskellige Arter af Skat, det her drejer sig om, dels Selskabsbeskatningen, dels den personlige Indkomstskat og dels den personlige Formueskat. Med Hensyn til Selskabsbeskatningen have vi foreslaaet to Ting. For det første, at Skatten fremtidig skal opkræves af hele Selskabets Udbytte og ikke som hidtil, og som af Regeringen foreslaaet, kun af den Del af Udbyttet, der overskrider de første 4 pCt. Det Princip, som vi her have foreslaaet, er det samme, som gælder for den kommunale Beskatning. Naar et Selskab har et Udbytte af 6 pCt., kommer det til Staten kun til at svare Skat af de 2 pCt., derimod til Kommunen af de 6 pCt., en Inkonsekvens, der i vore Øjne staar som ganske absurd. Selv i et Land som Preussen f. Eks., hvor man ellers ikke har taget syn- derlig haardt paa Selskaberne, har man

dog draget Grænsen længere nede, ved 3 $\frac{1}{2}$ pCt.; saa at et saadant Selskab med 6 pCt. Udbytte i Preussen kommer til at svare Skat til Staten af en skattepligtig Indkomst, der er $\frac{1}{4}$ højere end i Danmark. Vi have dernæst foreslaaet, at Skatteprocenten forhøjes, ikke som af Regeringen foreslaaet til 3 pCt., men til 5 pCt.; det vil altsaa sige, at hvis vort Ændringsforslag vedtages, vil der af et Udbytte af 6 Kr. pr. 100 Kr. Aktiekapital være at svare en Statsskat af 30 Øre i Stedet for som af Regeringen foreslaaet 6 Øre. Kapitaliserer man denne forøgede Skattebyrde med 4 pCt., vil det kunne øve et Tryk af 7 $\frac{1}{2}$ pCt. paa Aktiernes Handelsværdi. Det vil selvfølgelig i første Omgang blive de øjeblikkelige Aktiebesiddere, som ville komme til at bære denne forøgede Byrde, men i det lange Løb vil den i de allerfleste Tilfælde komme til at ligge paa Finanskapitalen, hvis Gründergevinst ved Oprettelse af nye Selskaber og ved Emission af nye Aktier vil blive beskaaren med Skattens kapitaliserede Beløb; og det er vor Opfattelse, at netop Finanskapitalen er et Objekt, der ikke blot set fra et socialdemokratisk, men ogsaa fra et almindeligt demokratisk Synspunkt egner sig særlig godt til en intensiv Beskatning. Efter vor Opfattelse er der ingen som helst Grund til at lægge Fingrene alt for stærkt imellem; selv en meget kraftig Beskatning vil efter vort Skøn ikke i nogen Maade komme til at lægge det normale Forretningsliv nogle Hindringer i Vejen. De skattepligtige Selskabers Nettoindtægt opgøres for 1911—12 til imellem 67 Mill. og 68 Mill. Kr., hvoraf Hovedmassen, godt 53 Mill., falder paa København, godt 11 Mill. paa Provinsbyerne og kun 3 Mill. paa Landdistrikterne. Regner man 5 pCt. heraf, vil man naa op til knap 3,400,000 Kr., og lægger man dertil den Udvidelse af Selskabsbeskatningen, som er foreslaaet af Regeringen, vil man naa op til 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller noget derover, det vil sige, at der vil indvindes saadant noget som 2 $\frac{1}{4}$ eller 2 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. udover, hvad Regeringen kræver. Disse Beløb ville da kunne benyttes til Kompensation for de Nedsættelser, vi ønske for de smaa Skatteydere, og have for saa vidt ikke blot direkte finansiel, men ogsaa indirekte meget stor social Betydning for hele det System, vi ønske gennemført.

Gaa vi nu over til den personlige Indkomstskat, ville ærede Medlemmer se, at vi for de to laveste Indkomstgrupper, de skattepligtige Indtægter, som, naar alle